

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2007 r. — Gering przeciwko Europolowi

(Sprawa F-68/07)

(2007/C 247/69)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Radolf Gering (Haga, Niderlandy) (przedstawiciel: P. de Casparis, adwokat)

Strona pozwana: Europejskie Biuro Policji (Europol)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w wyniku zażalenia skarżącego w dniu 5 kwietnia 2007 r., a wysłanej w dniu 10 kwietnia 2007 r., a także — na ile to konieczne — również umowy z dnia 24 kwietnia 2007 r. w części dotyczącej zaszeregowania;
- zasądzenie od Europolu na rzecz skarżącego:
 - tytułem roszczenia głównego: wynagrodzenia odpowiadającego grupie zaszeregowania 4.2 lub — jeśli Sąd uzna to za konieczne — grupie zaszeregowania 4.1, od dnia 1 sierpnia 2003 r.;
 - tytułem roszczenia ewentualnego: wynagrodzenia odpowiadającego grupie zaszeregowania 4.6 od dnia 1 sierpnia 2004 r., grupie zaszeregowania 4.8 od dnia 1 sierpnia 2005 r. i grupie zaszeregowania 4.9 od dnia 1 sierpnia 2007 r.
- obciążenie Europolu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podważa w szczególności decyzję Europolu z dnia 5 kwietnia 2007 r. oraz aneks do jego umowy o pracę w części, w jakiej aktami tymi ustalono jego zaszeregowanie na grupę 4 stopień 2 począwszy od dnia 1 grudnia 2004 r., a nie od dnia 1 sierpnia 2003 r.

Skarżący podnosi, że Europol powinien był przestrzegać zasady równości w zakresie wynagrodzenia i zaszeregowania swoich pracowników. Zdaniem Europolu bowiem decyzja o przeniesieniu skarżącego na wyższy szczebel począwszy od dnia

1 grudnia 2004 r., a nie od dnia 1 sierpnia 2003 r., znajduje uzasadnienie w okoliczności, że dopiero od tego dnia skarżący zaczął wykonywać zadania o zakresie analogicznym do zadań szefów działów zaszeregowanych w grupie 4 i wiążące się z analogiczną odpowiedzialnością. Skarżący nie zgadza się z tą tezą i utrzymuje, że Europol nie wyjaśnił, czym obowiązki i odpowiedzialność skarżącego z okresu od dnia 1 sierpnia 2003 r. do dnia 1 grudnia 2004 r. różniły się od zakresu obowiązków i odpowiedzialności innych szefów działów. Ponadto zdaniem skarżącego Europol nie wskazał faktów i okoliczności na dowód, że zadania skarżącego były mniej absorbujące i wiązały się z mniejszą odpowiedzialnością, niż zadania innych szefów działów.

Skarga wniesiona w dniu 27 lipca 2007 r. — Boudova i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-78/07)

(2007/C 247/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Stanislava Boudova (Luksemburg, Luksemburg) i inni (przedstawiciel: M.-A. Lucas, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji z dnia 23 września 2006 r., potwierdzonej pismem dyrektora generalnego Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich (OPOCE) z dnia 26 września 2006 r., oddalającej wniosek skarżących z dnia 23 maja 2006 r. dotyczący:
 - zmiany grupy zaszeregowania skarżących ustalonej na mocy decyzji o ich zatrudnieniu w charakterze urzędników w okresie próbnym na grupę B*3 i ich zaszeregowanie do grupy B*6 z mocą wsteczną od dnia wejścia w życie tej decyzji,

- odtworzenia na tej podstawie ich kariery zawodowej od dnia podjęcia przez nich służby w charakterze urzędników w okresie próbnym do dnia decyzji zmieniającej,
- wypłaty różnicy pomiędzy wynagrodzeniem, do którego byliby uprawnieni w tym okresie, gdyby zostali byli zaszeregowani do grupy B*6 a wynagrodzeniem otrzymywanym ze względu na zaszeregowanie do grupy B*3;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą, że zostali zatrudnieni przez Komisję w charakterze członków personelu pomocniczego przed wejściem w życie w dniu 1 maja 2004 r. rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ na stanowiskach korektorów w OPOCE w perspektywie rozszerzenia Wspólnot oraz obsadzenia tych stanowisk w drodze otwartych konkursów.

Po tym jak przed 1 maja 2004 r. zostali laureatami konkursów ogólnych dla grup zaszeregowania B5/B4, mających na celu obsadzenia stanowisk korektorów, skarżący zostali zatrudnieni w charakterze urzędników w okresie próbnym na podstawie list rezerwowych po 1 maja 2004 r. Na podstawie art. 12 ust. 3 załącznika XIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (dalej: regulamin pracowniczy) ustalono ich grupę zaszeregowania na grupę B*3.

Skarżący twierdzą, że chociaż ich skarga nie została wniesiona w określonym w regulaminie pracowniczym terminie na wniesienie zażalenia na decyzje ustalające ich grupy zaszeregowania, to jest ona dopuszczalna z uwagi na nową okoliczność faktyczną. Chodzi o decyzję Biura Parlamentu Europejskiego z dnia 13 lutego 2006 r. o zmianie zaszeregowania członków personelu tymczasowego powołanych na urzędników na podstawie konkursów wewnętrznych po dniu 1 maja 2004 r. do grupy zaszeregowania, do której zostaliby zaszeregowani gdyby byli zatrudnieni w charakterze urzędników przed tą datą.

Skarżący twierdzą, że są dyskryminowani, zważywszy na zmianę grupy zaszeregowania tych urzędników Parlamentu i uważają, że powinni być potraktowani tak samo, ponieważ w rzeczywistości byli zatrudnieni w charakterze członków personelu tymczasowego a nie pomocniczego. Według nich, ich umowy o pracę podlegały art. 2 warunków zatrudnienia innych pracowników (WZIP), a nie art. 3a WZIP, ponieważ zajmowali oni stanowiska tymczasowo wolne, a nie zastępowali urzędników czy członków personelu tymczasowego okresowo niemożących wykonywać swych zadań. Pomocniczo skarżący twierdzą, że przy założeniu nawet, że zostali zatrudnieni w charakterze członków personelu pomocniczego, ich sytuacja jest analogiczna do sytuacji członków personelu tymczasowego.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżący podnoszą jeden zarzut dotyczący naruszenia art. 5 ust. 3 i 4 i art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego, interpretowanych w świetle zasady równego traktowania. W szczególności wykładni art. 5 ust. 4 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego należy dokonywać w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do członków personelu tymczasowego powołanych na urzędników na podstawie konkursów wewnętrznych, co stoi na przeszkodzie ustaleniu grupy zaszeregowania tej kategorii w oparciu o art. 12 ust. 3 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 27.4.2004 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2007 r. — Barbin przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-81/07)

(2007/C 247/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Florence Barbin (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu o nieawansowaniu skarżącej do grupy zaszeregowania AD 12 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że zgodnie z przepisami wewnętrznymi Parlamentu w zakresie awansowania, przeciętna długość kariery w grupie zaszeregowania AD 11 wynosi cztery lata. Ponieważ skarżąca jest zaszeregowana do tej grupy od dnia 1 kwietnia 2001 r., to osiągnęła próg odniesienia pozwalający na zaszeregowanie do grupy AD 12 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r. Ponadto komitet ds. awansu wpisał jej nazwisko na listę urzędników przedstawionych do awansu do tej grupy zaszeregowania w tym właśnie postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.